

Negyvenkét balliberális prédikátor osztja az észet

2015 szeptember 13. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Mid?n 2001-ben negyven magyar értelmiségi megírta levelét a zámolyi romák ügyében az aktuális francia kormányf?nek, senki nem számolta meg, hogy a létszám hibádzik: néhányval bizony kevesebben vannak.

Az első Orbán-kormány harmadik évében jártunk. Így fogalmaztak: „Március 8-án [a nemzetközi napon!] értesültünk arról, hogy az illetékes francia hatóság menekülteként ismerte el a roma (cigány) kisebbséghez tartozó magyar állampolgárok egy csoportját, a Zámoly községben Franciaországba menekült roma közösség tagjait. Úgy véljük, ebben a döntésben a francia menedékjogi hatóság tárgyilagos munkája, megfontolt mérlegelése mellett jelentős szerepet játszott a francia társadalom szolidaritása. (...) Hisszük, hogy a francia társadalom szolidaritása a menedékkérőkkel és a francia hatóság döntése tanulság lesz a magyar társadalom számára. (...) Alulírottak levelünkkel köszönetüket szeretnék kifejezni a zámolyi romák ügyét támogató személyeknek és szervezeteknek, s egyúttal az egész francia nemzetnek, amely ismét felkarolta azoknak az ügyét, akik menekülni kényszerültek.”

Amikor a zámolyi romákról kínos dolgok kerültek nyilvánosságra (halálos lincselésért jogerősen elítélték néhányukat; a csoport szabadságának kikiáltott vezetője pedig tizennégy év alatti kislányt rontott meg az állítólagos cigány szokások jegyében), közzétettem a „negyven magyar értelmiségi” második levelét a francia kormányfőnek címezve, amelyben bocsánatot kértem a nevükben az első elhamarkodott levélért. Lett is belőle haddelhadd! Ötszörös túlerővel szemben kellett állnom a sarat a C Rádióban, s érősitésésként még Tamás Gáspár Miklóst is bekapcsolták az adásba telefonon. Legalább bocsánatot kért a Moszkva téri tüntetés miatt, miután kiderült, hogy a fajgyűlöletnek kikiáltott többség helyett cigány szűrt le cigányt a buszon – akkor azonban már is lapított, mint nyuszi a fűben, amikor arról érkezett a hír: a francia kormány különrepülőgépeken paterolja ki szabadság szerető országából a kelet-közép-európai romákat.

Azt gondolná az ember: ekkora fiasco után nem ismételheti magát a (balliberális) történelem. Ugyan már! A minap negyvenkét – ezúttal tehát több mint negyven – ballib értelmiségi megint levélírára buzdult. A francia vonal immár nem menő, a derék gallok Calais-nél még kerítést is emeltek, így a címzett ezúttal német: egyenesen Merkel kancellár asszony. „Mi, az Európai Unió polgárai, (...) aggódunk az Európa körül zajló polgárháborúk elő menekültek ezreiért, akik az Európai Unió csődöt mondott menekültügyi politikájának túszaiaként és egy egyre fékevesztettebb nemzeti kormányzat játékszereként kénytelenek Magyarországon emberhez méltatlan körülmények között a bizonytalan holnaptól rettegni. Azoknak az Európa mellett elkötelezett magyaroknak, akik huszonöt éven keresztül büszkék lehettek arra, hogy ők bontották ki az első követ a berlini falból, e helyzet különösen szégyenletes és megalázó.” Ügyes: a berlini fal összeroska a vasfüggönyvagdosással: hátha a keletnémet kancellár asszony nem emlékszik már pontosan.

„A magyar kormány plakátokon és tévémsorokon keresztül hónapok óta lépten-nyomon gerjeszti a menekültekkel való félelmet és az irányukban táplált ellenérzéseket, amivel az európai alapértékek kőtábláit zúzza össze.” Ez már nem annyira ügyes. A mózesi kőtáblák „europaizálása”, rögtön azután, hogy (a maga szempontjából igen helyesen) Izrael bejelentette: nem kíván befogadni menekülteket, mert nem szívesen növelné határain belül a potenciális antiszemita táborát. „Nagy lépést tett a politikai különütasság e sehová se vezető ösvényén a

kormány, amikor (...) elnyerte azt az új jogosítványt, hogy szeptember 15-től kezdődjen menekültügyi válsághelyzetre hivatkozva szükségállapotot vezethessen be, és bevehesse akár a hadsereget is." Ez minden jogállamban (franciáknál, osztrákoknál, svájciaknál) elemi jog, sőt kötelesség. „Ez a demokrácia intézményének nyilvánvaló kiüresítése és egyszersmind fenyegető hatalmi póz is." Úristen! S ezt írók is aláírták: Garaczi László, Györe Balázs, Kornis Mihály és így tovább... Tőlük azért stílusosan többet várna az ember. („Dr." Demszky Gábertól nem.)

„Hónapok óta úgy viselkednek Magyarországon, mintha az Európai Néppárt kikiáltotta volna a xenofóbia kalifátusát és bevezette volna az intolerancia és a nemzeti önérdék saríját." Ez olyan arcátlan, mintha nem is látták volna a menekültekké átvedlett Iszlám Állam-harcosok fotogalériáját a közösségi oldalon. A bolsevikok is mindig másokat vádolnak bolsevizmussal, mióta csúfosan megbuktak. „Amikor szerdán De Maizière úr a menedékügy közös európai sztenderdjeinek szükségességét hangsúlyozta, minden európeér szívéből beszélt, a miénkből is." Az európeerek, akik feláldoznák Európát egy elvont globalizmus, konkrétan pedig az iszlamizáció oltárán. (Kötelező olvasmány: Houellebecq, Kertész Imre.) „Az európapárti (sic!) magyarok e készségüket az elmúlt hetek adakozásaival és a tranzitónákban végzett önkéntes munkával elégszer bizonyították is." Mint Gyurcsány, aki szíreket vitt haza a villájába, hogy tört angolsággal szelfikamerába nyilatkozhasson az ájult CNN-riporterneknek. Komoly ember ezt a csatornát se nézi többet.

„Amíg azonban az említett sztenderdek nem állapodtak meg a politikusok, és gyakorlati felvilágosító munka során nem vették a szívek márványtáblájára [Úristen: Garaczi, Györe, Kornis stb!], illetve tényleges megvalósításuk fölött senki sem ?rködik, a Budapesten rekedt menekülteket nem bízhatjuk rá egy lomha (sic!) és eleve a menekültek kitoloncolásának lehetőségére összpontosító bürokrácia embertelen gépezetére. Akkor továbbra is a politikai cselszövések túsza maradnának." Vessük ezt össze azzal, hogy senki nem akar közülük hazánkban maradni: mindenki a boldog német multikultiba vágyakozik, ahol az ?slakosok csupán kétnaponta gyűjtják fel a potenciális menekültszállásokat. „Mi, e levél aláírói, azt az egyetlen európai (sic!) megoldást kérjük Öntől, melyet a történelmi pillanat lehetőségként fölkínál. Segítsen minket abban, hogy továbbra is hihessünk a közös európai ház gondolatában [emlékeznek még a daliás gorbacsovi idők zsargonjára?]: engedje meg a polgárháborús menekülteknek, hogy kiutazhassanak Németországba, ne szolgáltatassa ki ezeket a szerencsétleneket a magyar szögesdrót-politikának."

Gondolom, ebben az is benne van: a dublini egyezmény értelmében ne küldjék vissza hozzánk a képzetlen és terroristagyanús elemeket, miután a javát kimazsolázták maguknak. Mert ha nincs benne, akkor ez csak egy házmesteri feljelentés, a szokott hazaárulás.

Ki mondta, hogy a történelem nem ismétli önmagát?

Csontos János - www.magyaridok.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD A trianoni gyalázzatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló